

[Alfred Jensen.]

heder — en billigere leje, altså en lettelse i ydelsen, i samme tidsrum, som er foreslået for den, jeg regner om nogle dage forlængede boliglov, 20 år.

Jeg skal efter disse bemærkninger igen forsikre om, at vi er velvilligt indstillet overfor forslaget.

Oluf Pedersen: Vi mener, det er rigtigt, at man fritager nybygninger for skat, og der kan fra vor side ikke være nogen betænkelighed ved at gå med til det foreliggende lovforslag.

Det er rigtigt, når det har været nævnt her fra konservativ side, at der er nogle problemer der, hvor man har de mange nybygninger, og hvor man har en promise, som gør, at der på de ældre bygninger bliver en forholdsvis stor stigning i skatten. Det var det problem, der forelå i fjor ved den sidste vurdering. Retsforbundet stillede forslag om, at man satte stop for bygnings-skatten, så at den ikke kunne stige. Vi fik mig bekendt ingen tilslutning fra konservativ side; det ærede medlem hr. Carsten Raft havde fuldstændig tabt mødet på det tidspunkt; man ville ikke være med dertil. Hvis man var gået med, ville man imidlertid have været fri for de bekymringer, man nu har. Jeg synes, der er grund til at sige, når der nu klages over de høje bygnings-skatter, at den venstre-konservative regering ville jo ikke være med til at give større fritagelse; vi havde i fjor, da der forelå en ny vurdering, vanskeligheder ved at få den til at give så stor fritagelse, som var nødvendig for at neutralisere forhøjelsen.

Nu siger det ærede medlem hr. Carsten Raft, at ejendomsskatterne er steget, men der er grund til at gøre opmærksom på, for det første at de andre skatter er jo steget endnu mere, og for det andet at ejendomsskatterne og jordskatterne, byrderne på jorden, er dog ikke steget så meget, at de har været i stand til at hindre, at priserne på jord er steget; ejendomsskatternes stigning har ikke været i stand til at hindre den stigning af jordværdien, som har fundet sted.

Lad mig så til det ærede medlems sidste bemærkninger sige, at jeg kunne godt tænke mig, man havde gjort fristen lidt længere end til 1. januar 1955. De problemer, man

her er inde på, drøftes jo i grundskyldskommissionen, og jeg er ikke sikker på, at vi i kommissionen bliver færdig, sådan at det vil være muligt at få forslag frem til og igennem folketinget til 1. januar 1955. Jeg kunne godt tænke mig, at man satte fristen til 1. april 1955; til den tid vil jeg dog håbe det skulle være lykkedes at få en grundig nyordning af de problemer, der her foreligger.

Finansministeren (Kampmann): Jeg takker for den almindelige tilslutning til gennemførelsen af dette lovforslag.

Det ærede medlem hr. Carsten Raft benyttede lejligheden til at fremsætte et par spørgsmål til mig, og selvom spørgsmålene måske i lige så høj grad kan siges at vedrøre min kollega indenrigs- og boligministeren, skal jeg prøve at besvare dem.

Jeg skal ikke fremsætte mere almindelige principielle udtalelser om ejendomsbeskatningen, det ville tage for lang tid, og jeg er heller ikke tilstrækkelig forberedt herpå, men jeg vil sige, at den tankegang, at man skulle gå over fra en 4-årlig til en årlig fastsættelse af ligningsforholdene, synes jeg må kunne tages op til sympatisk overvejelse; men på den anden side er der en væsentlig forskel mellem de rene sognekommuner og forstadskommunerne. Der kunne imidlertid tænkes en mellemløsning af en eller anden art. Dog afhænger også løsningen af dette problem af, hvordan man vil indrette ejendomsbeskatningen, særlig beskatningen af bygninger, på længere sigt. Hvis man vil nå dertil — hvad man har været inde på i skattekommissionens betænkning — at fiksere bygnings-skylden, falder en del af disse problemer væk, og jeg ser med sympati på denne tankegang, ja, endda med så stor sympati, når det drejer sig om amtskommunal bygnings-skyld, at jeg kunne tænke mig, at man måske kunne nå frem til at blive helt fri for bygnings-skylden — jeg understreger: ikke for den amtskommunale grundskyld, men for den amtskommunale bygnings-skyld. Det afhænger imidlertid af, hvorledes man kan snakke sig tilrette om udgifterne i amterne. For hvis man ikke kan lægge et vist loft over amternes udgifter, kan man ikke forlange, at amterne skal opgive disse indtægter. Jeg tror, man kan